

PADOMES LĒMUMS (ES) 2015/1523**(2015. gada 14. septembris),****ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 78. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

tā kā:

- (1) Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 78. panta 3. punktā noteikts – ja viena vai vairākas dalībvalstis saskaras ar ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņš trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums, Padome pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu var paredzēt pagaidu pasākumus attiecīgās dalībvalsts vai dalībvalstu labā.
- (2) Saskaņā ar LESD 80. pantu uz Savienības politikas nostādņēm robežpārbaužu, patvēruma un imigrācijas jomā un to īstenošanu ir jāattiecas solidaritātes principam un atbildības, tostarp tās finansiālo seku, taisnīga sadalījuma principam starp dalībvalstīm, bet Savienības aktos, kas pieņemti šajā jomā, jāiekļauj atbilstīgi pasākumi, lai šis princips stātos spēkā.
- (3) Nesenā krīzes situācija Vidusjūras reģionā lika Savienības iestādēm nekavējoties apzināties ārkārtējās migrantu plūsmas šajā reģionā un aicināt īstenot konkrētus solidaritātes pasākumus ar dalībvalstīm, kuras savas ģeogrāfiskās atrašanās vietas dēļ pirmās saskaras ar migrāciju. Jo īpaši ārlietu un iekšlietu ministru kopīgajā sanāksmē 2015. gada 20. aprīlī Komisija iepazīstināja ar desmit punktu plānu nekavējoties veicamiem pasākumiem, lai reaģētu uz šo krīzi, tostarp apņemšanos izskatīt iespējas saistībā ar ārkārtas pārcelšanas mehānismu.
- (4) Eiropadome 2015. gada 23. aprīļa sanāksmē *inter alia* nolēma pastiprināt iekšējo solidaritāti un atbildību un apņēmas jo īpaši palielināt ārkārtas palīdzību dalībvalstīm, kuras savas ģeogrāfiskās atrašanās vietas dēļ pirmās saskaras ar migrāciju, izskatīt iespējas organizēt ārkārtas pārcelšanu uz brīvprātības principa starp visām dalībvalstīm, kā arī izvietot Eiropas Patvēruma atbalsta biroja (EASO) vienības dalībvalstīs, kuras savas ģeogrāfiskās atrašanās vietas dēļ pirmās saskaras ar migrāciju, lai varētu kopā apstrādāt starptautiskas aizsardzības pieteikumus, tostarp veikt reģistrāciju un paņemt pirkstu nospiedumus.
- (5) Eiropas Parlaments 2015. gada 28. aprīļa rezolūcijā atkārtoti norādīja, ka Savienībai, reaģējot uz nesenojām traģēdijām Vidusjūrā, jārikojas solidāri, taisnīgi jāsadala atbildība un jāpastiprina centieni šajā jomā attiecībā uz tām dalībvalstīm, kuras uzņem vislielāko skaitu bēgļu un starptautiskas aizsardzības pieteikuma iesniedzēju absolūtos skaitļos vai relatīvi.
- (6) Eiropadome 2015. gada 25. un 26. jūnija sanāksmē *inter alia* nolēma, ka paralēli būtu jārikojas trīs galvenajos virzienos – pārcelšana/pārmitināšana, atgriešana/atpakaļuzņemšana/reintegrācija un sadarbība ar izcelsmes un tranzīta valstīm. Ņemot vērā pašreizējo ārkārtas situāciju un apņemšanos stiprināt solidaritāti un atbildību, Eiropadome jo īpaši vienojās par to, ka divos gados pagaidu un izņēmuma kārtā no Itālijas un Grieķijas uz citām dalībvalstīm tiktu pārceltas 40 000 personas, kurām nepārprotami ir vajadzīga starptautiskā aizsardzība. Tā aicināja ātri pieņemt Padomes lēmumu šajā sakarā un secināja, ka šajā nolūkā dalībvalstīm būtu konsensa ceļā jāvienojas par šādu personu sadali, atspoguļojot dalībvalstu konkrētās situācijas.
- (7) Konkrētās dalībvalstu situācijas izriet jo īpaši no migrācijas plūsmām citos ģeogrāfiskajos reģionos, piemēram, no Rietumbalkānu migrācijas ceļa.

- (8) Vairākas dalībvalstis 2014. gadā saskārās ar migrantu, kas ierodas to teritorijās, tostarp starptautiskas aizsardzības pieteikuma iesniedzēju, kopskaita ievērojamu pieaugumu, un dažas dalībvalstis joprojām ar to saskaras 2015. gada pirmajos mēnešos. Vairākām dalībvalstīm Komisija sniedza ārkārtas finanšu palīdzību un EASO operatīvo atbalstu, lai palīdzētu tām pārvarēt šo problēmu.
- (9) No dalībvalstīm, kuras saskārās ar ievērojamu spiedienu, un ņemot vērā nesenos traģiskos notikumus Vidusjūrā, īpaši jāizceļ Itālija un Grieķija, kur ieeļoja nepieredzēti daudz migrantu, tostarp starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju, kam nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība, un šis pieplūdums radīja ievērojamu spiedienu uz šo valstu migrācijas un patvēruma sistēmām.
- (10) Saskaņā ar datiem no Eiropas Aģentūras operatīvās sadarbības vadībai pie ārējām robežām (*Frontex*) Vidusjūras centrālā un austrumu daļa ir bijusi galvenā nelikumīgas robežšķērsošanas vieta Savienībā 2014. gadā. 2014. gadā Itālijā vien ir nelikumīgi ieeļojuši vairāk nekā 170 000 migrantu – par 277 % vairāk salīdzinājumā ar 2013. gadu. Pastāvīgs pieaugums bija vērojams arī Grieķijā, kuru sasniedza 50 000 nelikumīgo migrantu – par 153 % vairāk salīdzinājumā ar 2013. gadu. 2015. gadā kopējais skaits palielinājās vēl vairāk. Pirmajos sešos mēnešos Itālijā nelikumīgo robežšķērsošanas gadījumu skaits palielinājās par 5 % salīdzinājumā ar to pašu laikposmu iepriekšējā gadā. Tajā pašā laikposmā Grieķijā strauji palielinājās nelikumīgo robežšķērsošanas gadījumu skaits – salīdzinājumā ar 2014. gada pirmajiem sešiem mēnešiem pieaugums bija seškārtīgs (vairāk nekā 76 000 laikposmā no 2015. gada janvāra līdz jūnijam salīdzinājumā ar 11 336 laikposmā no 2014. gada janvāra līdz jūnijam). Ievērojama daļa no kopējā nelikumīgo migrantu skaita šajos abos reģionos ietvēra migrantus ar tādu valstspiederību, kam saskaņā ar *Eurostat* datiem ir bijis liels atzīšanas īpatsvars Savienības mērogā.
- (11) Saskaņā ar *Eurostat* datiem Itālijā 2014. gadā starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedza 64 625 personas salīdzinājumā ar 26 920 personām 2013. gadā (tas ir pieaugums par 143 %). Mazāks pieteikumu skaita pieaugums bija vērojams Grieķijā – 9 430 pieteikuma iesniedzēji (tas ir pieaugums par 15 %). 2015. gada pirmajā ceturksnī starptautiskās aizsardzības pieteikumu Itālijā iesniedza 15 250 personas (kas ir par 47 % vairāk nekā 2014. gada pirmajā ceturksnī) un Grieķijā – 2 615 personas (tas ir par 28 % vairāk nekā 2014. gada pirmajā ceturksnī).
- (12) Līdz šim migrācijas un patvēruma politikas satvarā ir veikti vairāki pasākumi, lai atbalstītu Itāliju un Grieķiju, tostarp sniedzot tām ievērojamu ārkārtas palīdzību un EASO operatīvo atbalstu. Itālija un Grieķija ir bijušas otrā un trešā lielākā labumguvēja no finansējuma, kas tika piešķirts 2007.–2013. gadā vispārīgajā programmā “Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība” (*SOLID*), un tās turklāt saņēma arī ievērojamu ārkārtas finansējumu. Itālija un Grieķija joprojām ir galvenās labumguvējas no Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonda (*AMIF*) 2014.–2020. gadā.
- (13) Ņemot vērā pašreizējo nestabilitāti un konfliktus Itālijas un Grieķijas tiešā tuvumā, ir ļoti iespējams, ka turpināsies ievērojams un palielināts spiediens uz šo valstu migrācijas un patvēruma sistēmām un ka lielai daļai migrantu varētu būt nepieciešama starptautiska aizsardzība. Tas liecina, ka ir noteikti jāizrāda solidaritāte Itālijai un Grieķijai un līdz šim to atbalstam veiktie pasākumi jāpapildina ar pagaidu pasākumiem patvēruma un migrācijas jomā.
- (14) Vienlaikus Itālijai un Grieķijai būtu jāizstrādā strukturāli risinājumi, ar ko risina ārkārtas spiedienus uz to patvēruma un migrācijas sistēmām. Šajā lēmumā noteiktajiem pasākumiem tādēļ vajadzētu būt cieši saistītiem ar noturīgas un stratēģiskas sistēmas izveidi Itālijā un Grieķijā, lai reaģētu uz krīzes situāciju un pastiprinātu notiekošo reformu procesu šajās jomās. Šajā sakarībā Itālijai un Grieķijai šā lēmuma spēkā stāšanās dienā katrai būtu jāiesniedz Komisijai ceļvedis, kurā būtu ietverti pienācīgi pasākumi patvēruma, sākotnējās uzņemšanas un atgriešanas jomā, lai stiprinātu šo valstu sistēmu kapacitāti, kvalitāti un efektivitāti šajās jomās, kā arī pasākumi, ar kuriem nodrošina šā lēmuma pienācīgu īstenošanu, lai šis valstis pēc šā lēmuma piemērošanas termiņa beigām varētu labāk pārvaldīt iespējamu palielinātu migrantu pieplūdumu to teritorijās.
- (15) Paturot prātā to, ka Eiropadome vienotās par savstarpēji saistītu pasākumu kopumu, Komisijai būtu jānodrošina pilnvaras, vajadzības gadījumā un pirms tam dodot attiecīgajām valstīm iespēju izklāstīt savu viedokli, apturēt šā lēmuma piemērošanu uz ierobežotu laikposmu, ja Itālija vai Grieķija neievēro savas saistības šajā sakarībā.

- (16) Ja kāda dalībvalsts saskartos ar līdzīgu ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums, Padome, pamatojoties uz LESD 78. panta 3. punktu, pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu var pieņemt pagaidu pasākumus attiecīgās dalībvalsts labā. Šādi pasākumi vajadzības gadījumā var ietvert šajā lēmumā paredzēto attiecīgās dalībvalsts pienākumu atcelšanu.
- (17) Saskaņā ar LESD 78. panta 3. punktu Itālijas un Grieķijas labā paredzētajiem pasākumiem vajadzētu būt pagaidu pasākumiem. 24 mēneši ir samērīgs laikposms, lai nodrošinātu, ka šajā lēmumā paredzētajiem pasākumiem ir patiesa ietekme, atbalstot Itāliju un Grieķiju, tām risinot problēmas saistībā ar ievērojamām migrantu plūsmām to teritorijās.
- (18) Pasākumi pārceļšanai no Itālijas un Grieķijas, kā izklāstīts šajā lēmumā, ietver pagaidu atkāpi no Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 604/2013 ⁽¹⁾ 13. panta 1. punktā paredzētā noteikuma, saskaņā ar kuru Itālija un Grieķija citādi būtu atbildīgas par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, pamatojoties uz minētās regulas III nodaļa noteikto kritēriju, kā arī pagaidu atkāpi no procedūras etapiem, tostarp termiņiem, kas noteikti minētās regulas 21., 22. un 29. pantā. Pārējie Regulas (ES) Nr. 604/2013 noteikumi, tostarp īstenošanas noteikumi, kas paredzēti Komisijas Regulā (EK) Nr. 1560/2003 ⁽²⁾ un Komisijas Īstenošanas regulā (ES) Nr. 118/2014 ⁽³⁾, joprojām ir piemērojami, tostarp tur ietvertie noteikumi par pārsūtītājas dalībvalsts pienākumu segt izmaksas, kas nepieciešamas pieteikuma iesniedzēja pārsūtīšanai uz pārceļšanas mērķa dalībvalsti, un par sadarbību saistībā ar pārsūtīšanu starp dalībvalstīm, kā arī par informācijas nosūtīšanu, izmantojot *DubliNet* elektroniskās komunikācijas tīklu.

Šajā lēmumā ir paredzēta arī atkāpe attiecībā uz starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēja piekrišanu, kas minēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 516/2014 ⁽⁴⁾ 7. panta 2. punktā.

- (19) Pārceļšanas pasākumi neatbrīvo dalībvalstis no Regulas (ES) Nr. 604/2013 piemērošanas pilnībā, ietverot noteikumus, kuri saistīti ar ģimenes atkalapvienošanu, nepavadītu nepilngadīgo īpašu aizsardzību, un klauzulas par rīcības brīvību humānu apsvērumu dēļ.
- (20) Bija jāizdara izvēle attiecībā uz kritērijiem, kas jāpiemēro, lemjot, kurus un cik pieteikuma iesniedzējus pārceļt no Itālijas un Grieķijas, neskarot valsts līmeņa lēmumus par patvēruma pieteikumiem. Ir izstrādāta skaidra un darboties spējīga sistēma, pamatojoties uz to, cik (pēc *Eurostat* datiem, izmantojot jaunāko pieejamo statistiku) gadījumos (vidēji) pirmajā instancē Savienības līmenī tiek piešķirta starptautiska aizsardzība no visiem lēmumiem, kas tiek pieņemti pirmajā instancē Savienībā attiecībā uz patvēruma pieteikumiem starptautiskas aizsardzības saņemšanai. No vienas puses, šim sliekšnim būtu maksimāli jānodrošina, ka visi pieteikuma iesniedzēji, kuriem nepārprotami ir nepieciešama starptautiska aizsardzība, varētu pilnībā un ātri izmantot savas tiesības uz aizsardzību pārceļšanas mērķa valstī. No otras puses, tam būtu, cik iespējams, maksimāli jānovērš tas, ka pieteikuma iesniedzēji, kuri, iespējams, uz pieteikumu saņems negatīvu atbildi, tiek pārceļti uz citu dalībvalsti un tādējādi tiek nepamatoti pagarināta viņu uzturēšanās Savienībā. Šajā lēmumā būtu jāizmanto 75 % sliekšnis, kas noteikts, pamatojoties uz jaunākajiem pieejamajiem atjauninātajiem *Eurostat* ceturkšņa datiem par lēmumiem pirmajā instancē.
- (21) Pagaidu pasākumi ir paredzēti, lai mazinātu ievērojamo spiedienu uz Itāliju un Grieķiju patvēruma jomā, jo īpaši – pārceļot ievērojamo skaitu pieteikuma iesniedzēju, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība un

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV L 180, 29.6.2013., 31. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 1560/2003 (2003. gada 2. septembris), ar kuru paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai piemērotu Padomes Regulu (EK) Nr. 343/2003, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV L 222, 5.9.2003., 3. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 118/2014 (2014. gada 30. janvāris), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1560/2003, ar kuru paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai piemērotu Padomes Regulu (EK) Nr. 343/2003, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV L 39, 8.2.2014., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 516/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko izveido Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu, groza Padomes Lēmumu 2008/381/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumus Nr. 573/2007/EK un Nr. 575/2007/EK un Padomes Lēmumu 2007/435/EK (OV L 150, 20.5.2014., 168. lpp.).

kuri ir ieceļojuši Itālijā vai Grieķijā pēc šā lēmuma piemērošanas dienas. Ņemot par pamatu trešo valstu valstspiederīgo kopējo skaitu, kuri 2014. gadā nelikumīgi ieceļojuši Itālijā vai Grieķijā, un to personu skaitu, kurām nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība, no Itālijas un Grieķijas kopumā būtu jāpārceļ 40 000 pieteikuma iesniedzēju, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība. Tas ir apmēram 40 % no kopējā trešo valstu valstspiederīgo skaita, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība un kuri nelikumīgi ieceļojuši Itālijā vai Grieķijā 2014. gadā. Tādējādi šajā lēmumā ierosinātais pārceļšanas pasākums nodrošina taisnīgu sloga sadali starp Itāliju un Grieķiju, no vienas puses, un pārējām dalībvalstīm, no otras puses. Ņemot vērā šos pašus pieejamos kopējos skaitļus par 2014. gadu un 2015. gada pirmajiem četriem mēnešiem Itālijā salīdzinājumā ar Grieķiju, 60 % no šiem pieteikuma iesniedzējiem būtu jāpārceļ no Itālijas un 40 % no Grieķijas.

- (22) 2015. gada 20. jūlijā, apsverot konkrētus apstākļus dalībvalstīs, vienprātīgi tika pieņemta Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju rezolūcija par 40 000 personu, kurām nepārprotami nepieciešama starptautiska aizsardzība, pārceļšanu no Itālijas un Grieķijas. Divu gadu laikposmā 24 000 personu būtu jāpārceļ no Itālijas un 16 000 personu būtu jāpārceļ no Grieķijas.
- (23) Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonds (AMIF), kas izveidots ar Regulu (ES) Nr. 516/2014, sniedz atbalstu noslogojuma sadales darbībām, par ko panākta vienošanās starp dalībvalstīm, un tas ir atvērts politikas turpmākai attīstībai šajā jomā. Regulas (ES) Nr. 516/2014 7. panta 2. punktā paredzēta iespēja dalībvalstīm īstenot pasākumus saistībā ar starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju pārsūtīšanu atbilstīgi to valsts programmām, bet tās 18. pantā paredzēta vienreizēja maksājuma iespēja EUR 6 000 apmērā par katru starptautiskās aizsardzības saņēmēju, kas pārsūtīts no citas dalībvalsts.
- (24) Tā kā šis lēmums nozīmē politikas turpmāku attīstību šajā jomā, lai īstenotu solidaritātes principu un atbildības taisnīgu sadali, ir jānodrošina, lai dalībvalstis, uz kurām, ievērojot šo lēmumu, no Itālijas vai Grieķijas pārceļ pieteikuma iesniedzējus, kam nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība, par katru pārcelto personu saņemtu vienreizēju maksājumu, kurš atbilst Regulas (ES) Nr. 516/2014 18. pantā paredzētajam maksājumam, proti, EUR 6 000, un tiek veikts saskaņā ar tām pašām procedūrām. Tas nozīmē ierobežotu pagaidu atkāpšanos no Regulas (ES) Nr. 516/2014 18. panta, jo vienreizējais maksājums būtu jāmaksā par pārceļtajiem pieteikuma iesniedzējiem, nevis starptautiskās aizsardzības saņēmējiem. Šāds pagaidu paplašinājums iespējamo vienreizējā maksājuma saņēmēju lokam, šķiet, patiesi ir ar šo lēmumu izveidotās ārkārtas shēmas sastāvdaļa.
- (25) Ir jānodrošina, ka tiek ieviesta ātras pārceļšanas procedūra un ka pagaidu pasākumu īstenošanā dalībvalstis cieši administratīvi sadarbojas un EASO sniedz operatīvu atbalstu.
- (26) Visā pārceļšanas procedūras laikā līdz pat pieteikuma iesniedzēja pārsūtīšanai būtu jāņem vērā valsts drošības un sabiedriskās kārtības apsvērumi. Pilnībā ievērojot pieteikuma iesniedzēju pamattiesības, tostarp attiecīgos noteikumus par datu aizsardzību, ja dalībvalstij ir pamatots iemesls uzskatīt, ka pieteikuma iesniedzējs rada draudus tās valsts drošībai vai sabiedriskajai kārtībai, tai būtu par to jāinformē pārējās dalībvalstis.
- (27) Lemjot par to, kuri pieteikuma iesniedzēji, kam nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība, būtu jāpārceļ no Itālijas un Grieķijas, priekšroka būtu dodama mazāk aizsargātiem pieteikuma iesniedzējiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/33/ES⁽¹⁾ 21. un 22. panta nozīmē. Šajā sakarībā vispirms būtu jāņem vērā jebkuras pieteikuma iesniedzēju īpašās vajadzības, tostarp veselība. Vienmēr būtu arī pirmām kārtām jāņem vērā bērna intereses.
- (28) Turklāt, lai nolemtu, kurai konkrētai dalībvalstij vajadzētu būt pārceļšanas mērķa dalībvalstij, īpaša uzmanība būtu jāpievērš attiecīgo pieteikuma iesniedzēju īpašām prasmēm un iezīmēm, piemēram, valodu zināšanām un citām individuālām norādēm, kas pamatotas ar pierādītām ģimenes, kultūras vai sociālajām saiknēm, kuras varētu palīdzēt viņiem integrēties pārceļšanas mērķa dalībvalstī. Īpaši neaizsargātu pieteikuma iesniedzēju gadījumā uzmanība būtu jāpievērš pārceļšanas mērķa dalībvalsts spējai sniegt šiem pieteikuma iesniedzējiem pienācīgu

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/33/ES (2013. gada 26. jūnijs), ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai (OV L 180, 29.6.2013., 96. lpp.).

atbalstu un nepieciešamībai nodrošināt minēto pieteikuma iesniedzēju taisnīgu sadali starp dalībvalstīm. Pienācīgi ņemot vērā diskriminācijas aizlieguma principu, pārcelšanas mērķa dalībvalstis var norādīt, kuriem pieteikuma iesniedzējiem tās dod priekšroku, balstoties uz iepriekš minēto informāciju, un uz šāda pamata Itālija un Grieķija, apspriežoties ar EASO un attiecīgā gadījumā ar sadarbības koordinatoriem, var sastādīt to iespējamo pieteikuma iesniedzēju sarakstu, kuri ir identificēti pārcelšanai uz minēto dalībvalsti.

- (29) Dalībvalstu sadarbības koordinātoru iecelšanai Itālijā un Grieķijā būtu jāatvieglo pārcelšanas procedūras efektīva īstenošana, tostarp to pieteikuma iesniedzēju pienācīga identificēšana, kurus varētu pārcelt, ņemot vērā īpaši viņu neaizsargātību un prasmes. Kas attiecas uz dalībvalstu sadarbības koordinātoru iecelšanu Itālijā un Grieķijā un uz viņu uzdevumu veikšanu, pārcelšanas mērķa dalībvalstij un Grieķijai un Itālijai būtu jāapmainās ar visu attiecīgo informāciju un jāturpina cieši sadarboties visā pārcelšanas procedūrā.
- (30) Attiecībā uz pieteikuma iesniedzējiem, uz ko attiecas šis lēmums, paliek spēkā Regulā (ES) Nr. 604/2013 noteiktās tiesiskās un procesuālās garantijas. Turklāt pieteikuma iesniedzēji būtu jāinformē par šajā lēmumā noteikto pārcelšanas procedūru, un viņiem būtu jāpaziņo pārcelšanas lēmums, kas ir pārsūtīšanas lēmums Regulas (ES) Nr. 604/2013 26. panta nozīmē. Tā kā pieteikuma iesniedzējam saskaņā ar ES tiesību aktiem nav tiesību izvēlēties dalībvalsti, kura būs atbildīga par viņa pieteikumu, pieprasījuma iesniedzējam vajadzētu dot tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību saistībā ar pārcelšanas lēmumu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 604/2013 vienīgi viņa pamattiesību nodrošināšanas nolūkā. Saskaņā ar minētās regulas 27. pantu dalībvalstis savos valsts tiesību aktos var noteikt, ka pārsūtīšanas lēmuma apelācija automātiski neaptur pieteikuma iesniedzēja pārsūtīšanu, bet attiecīgajai personai ir iespēja lūgt apturēt pārsūtīšanas lēmuma īstenošanu līdz brīdim, kad kļūst zināms apelācijas rezultāts.
- (31) Pirms un pēc pārsūtīšanas uz pārcelšanas mērķa dalībvalstīm pieteikuma iesniedzējiem būtu jānodrošina tiesības un garantijas, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/32/ES ⁽¹⁾ un Direktīvā 2013/33/ES, tostarp saistībā ar to īpašām uzņemšanas un procesuālām vajadzībām. Turklāt attiecībā uz pieteikuma iesniedzējiem, uz ko attiecas šis lēmums, paliek spēkā Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 603/2013 ⁽²⁾.
- (32) Būtu jāveic pasākumi, lai izvairītos no pārcelto personu turpmākas pārvietošanās no pārcelšanas mērķa dalībvalsts uz citām dalībvalstīm, kas varētu traucēt efektīvi piemērot šo lēmumu. Jo īpaši, pieteikuma iesniedzēji būtu jāinformē par sekām, ja viņi turpmāk nelikumīgi pārvietosies uz citām dalībvalstīm, un par to, ka, ja pārcelšanas mērķa dalībvalsts piešķirs viņiem starptautisko aizsardzību, viņi principā varēs izmantot ar starptautisko aizsardzību saistītās tiesības tikai minētajā dalībvalstī.
- (33) Turklāt saskaņā ar Direktīvā 2013/33/ES noteiktajiem mērķiem uzņemšanas apstākļu saskaņošanai starp dalībvalstīm būtu jāpalīdz ierobežot starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju turpmāku pārvietošanos dažādo uzņemšanas apstākļu dēļ. Šā paša mērķa sasniegšanas nolūkā dalībvalstīm būtu jāapsver noteikt ziņošanas pienākumus un nodrošināt starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem materiālos uzņemšanas apstākļus, ietverot mājokli, pārtiku un apģērbu vienīgi natūrā, kā arī attiecīgā gadījumā nodrošināt, ka pieteikuma iesniedzēji tiek tieši nosūtīti uz pārcelšanas mērķa dalībvalsti. Tāpat, kā paredzēts patvēruma un Šengenas *acquis*, starptautiskās aizsardzības pieteikumu izskatīšanas laikā, izņemot gadījumus, kad pastāv būtiski humāni iemesli, dalībvalstīm nebūtu jāizsniedz pieteikuma iesniedzējiem valsts ceļošanas dokumenti, ne arī jāsniedz viņiem citi stimuli, piemēram, finansiālie, kas varētu veicināt viņu nelikumīgu pārvietošanos uz citām dalībvalstīm. Ja ir notikusi nelikumīga pārvietošanās uz citām dalībvalstīm, pieteikuma iesniedzēji būtu jānosūta atpakaļ uz pārcelšanas mērķa dalībvalsti saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti Regulā (ES) Nr. 604/2013.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūram starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV L 180, 29.6.2013., 60. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 603/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas *Eurodac* izveidi, lai efektīvi piemērotu Regulu (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, un par dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu un Eiropola pieprasījumiem veikt salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem tiesībaizsardzības nolūkos, un ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 1077/2011, ar ko izveido Eiropas Aģentūru lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (OV L 180, 29.6.2013., 1. lpp.).

- (34) Lai nepieļautu starptautiskās aizsardzības saņēmēju turpmāku pārvietošanos, dalībvalstīm būtu arī jāinformē aizsardzības saņēmēji par nosacījumiem, ar kādiem viņi var likumīgi ieceļot un uzturēties citā dalībvalstī, un tām vajadzētu spēt noteikt ziņošanas pienākumus. Ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/115/EK⁽¹⁾, dalībvalstīm būtu jāprasa no starptautiskās aizsardzības saņēmējiem, kuri nelikumīgi uzturas to teritorijā, nekavējoties atgriezties pārcelšanas mērķa dalībvalstī. Ja persona atsakās atgriezties brīvprātīgi, būtu jāveic atgriešana uz pārcelšanas mērķa dalībvalstī.
- Turklāt, ja tā paredzēts valsts tiesību aktos un tiek veikta atgriešana uz pārcelšanas mērķa dalībvalstī, dalībvalsts, kas veica atgriešanu, var nolemt nākt klajā ar aizliegumu ieceļot tās teritorijā, kas aizsardzības saņēmējam uz noteiktu laiku liegta atkārtoti ieceļot minētās konkrētās dalībvalsts teritorijā.
- (35) Tā kā šā lēmuma mērķis ir reaģēt uz ārkārtas situāciju un atbalstīt Itāliju un Grieķiju to patvēruma sistēmu stiprināšanā, ar to minētajām valstīm būtu jādod iespēja ar Komisijas palīdzību divpusēji vienoties ar Islandi, Lihtenšteinu, Norvēģiju un Šveici par tādu personu pārcelšanu, uz kurām attiecas šā lēmuma darbības joma. Šādi vienojoties, būtu jāatspoguļo arī šā lēmuma pamatelementi, jo īpaši tie, kas attiecas uz pārcelšanas procedūru un pieteikuma iesniedzēju tiesībām un pienākumiem, kā arī tie, kas attiecas uz Regulu (ES) Nr. 604/2013.
- (36) Konkrētais atbalsts, kas Itālijai un Grieķijai tiek sniegts ar pārcelšanas shēmu, būtu jāpapildina ar tādiem palīgpasākumiem no trešo valstu valstspiederīgo ierašanās Itālijas vai Grieķijas teritorijā līdz visu piemērojamo procedūru pabeigšanai, kurus koordinē EASO un citas attiecīgās aģentūras, piemēram, *Frontex*, kas koordinē tādu trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kuriem nav tiesību uzturēties teritorijā, saskaņā ar Direktīvu 2008/115/EK.
- (37) Ņemot vērā to, ka šā lēmuma mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet rīcības mēroga un iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā lēmumā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (38) Ar šo lēmumu tiek ievērotas pamattiesības un principi, kas ir atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (39) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, un neskarot minētā protokola 4. pantu, minētās dalībvalstis nepedalās šā lēmuma pieņemšanā, un tām šis lēmums nav saistošs un nav jāpieņem.
- (40) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepedalās šā lēmuma pieņemšanā, un Dānijai šis lēmums nav saistošs un nav jāpieņem.
- (41) Ņemot vērā situācijas steidzamību, šim lēmumam būtu jāstājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmuma priekšmets

Ar šo lēmumu Itālijas un Grieķijas labā tiek noteikti pagaidu pasākumi starptautiskās aizsardzības jomā, lai palīdzētu šīm valstīm labāk pārvarēt ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums šajās dalībvalstīs.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.).

2. pants

Definīcijas

Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:

- a) "starptautiskās aizsardzības pieteikums" ir starptautiskās aizsardzības pieteikums, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/95/ES ⁽¹⁾ 2. panta h) punktā;
- b) "pieteikuma iesniedzējs" ir trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kas pieteicies starptautiskajai aizsardzībai, attiecībā uz kuru vēl nav pieņemts galīgais lēmums;
- c) "starptautiskā aizsardzība" ir bēgļa statuss un alternatīvās aizsardzības statuss, kā noteikts attiecīgi Direktīvas 2011/95/ES 2. panta e) un g) punktā;
- d) "ģimenes locekļi" ir ģimenes locekļi, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 604/2013 2. panta g) punktā;
- e) "pārcelšana" ir pieteikuma iesniedzēja pārsūtīšana no tās dalībvalsts teritorijas, kura atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 604/2013 III nodaļā noteiktajiem kritērijiem ir tā, kas ir atbildīga par viņa starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, uz pārcelšanas mērķa dalībvalsts teritoriju;
- f) "pārcelšanas mērķa dalībvalsts" ir dalībvalsts, kura kļūst atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, ievērojot Regulu (ES) Nr. 604/2013, pēc pieteikuma iesniedzēja pārcelšanas uz minēto dalībvalsti.

3. pants

Darbības joma

1. Pārcelšana, ievērojot šo lēmumu, notiek vienīgi attiecībā uz pieteikuma iesniedzēju, kas starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzis Itālijā vai Grieķijā un attiecībā uz ko minētās valstis citādi būtu bijušas atbildīgas, ievērojot Regulas (ES) Nr. 604/2013 III nodaļā noteiktos kritērijus atbildīgās dalībvalsts noteikšanai.

2. Pārcelšanu, ievērojot šo lēmumu, piemēro vienīgi pieteikuma iesniedzējam, kam ir tāda valstspiederība, attiecībā uz kuru saskaņā ar jaunākajiem pieejamajiem, ik ceturksni atjauninātajiem visas Savienības vidējiem *Eurostat* datiem pirmajā instancē pieņemto pozitīvo starptautiskās aizsardzības piešķiršanas lēmumu procentuālā attiecība pret visiem pieteikumiem starptautiskās aizsardzības piešķiršanai, kā minēts Direktīvas 2013/32/ES III nodaļā, ir 75 % vai vairāk. Bezvalstnieku gadījumā ņem vērā iepriekšējo pastāvīgās dzīvesvietas valsti. Ceturkšņa atjauninājumus ņem vērā vienīgi attiecībā uz pieteikuma iesniedzējiem, kuri jau ir identificēti kā pieteikuma iesniedzēji, kurus varētu pārcelt saskaņā ar šā lēmuma 5. panta 3. punktu.

4. pants

Pieteikuma iesniedzēju pārcelšana uz dalībvalstīm

Pēc vienošanās, ko dalībvalstis panāca ar Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju 2015. gada 20. jūlija rezolūciju par 40 000 personu, kurām nepārprotami nepieciešama starptautiska aizsardzība, pārcelšanu no Itālijas un Grieķijas:

- a) no Itālijas uz pārējo dalībvalstu teritorijām pārceļ 24 000 pieteikuma iesniedzēju;
- b) no Grieķijas uz pārējo dalībvalstu teritorijām pārceļ 16 000 pieteikuma iesniedzēju.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu un par piešķirtās aizsardzības saturu (OV L 337, 20.12.2011., 9. lpp.).

5. pants

Pārcelšanas procedūra

1. Lai nodrošinātu administratīvo sadarbību, kas nepieciešama šā lēmuma īstenošanai, katra dalībvalsts izvēlas savu kontaktpunktu, kura adresi tā paziņo pārējām dalībvalstīm un EASO. Dalībvalstis kopā ar EASO un citām attiecīgajām aģentūrām veic visus vajadzīgos pasākumus, lai izveidotu tiešu sadarbību un informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, tostarp par 7. punktā minēto iemeslu.
2. Dalībvalstis regulāri un vismaz ik pēc trim mēnešiem norāda, cik pieteikuma iesniedzēju var ātri pārcelt uz to teritoriju, un citu svarīgu informāciju.
3. Ņemot par pamatu šo informāciju, Itālija un Grieķija ar EASO un attiecīgā gadījumā ar šā panta 8. punktā minēto dalībvalstu sadarbības koordinātoru atbalstu identificē konkrētus pieteikuma iesniedzējus, kurus varētu pārcelt uz pārējām dalībvalstīm, un cik vien drīz iespējams iesniedz minēto dalībvalstu kontaktpunktiem visu būtisko informāciju. Minētajā nolūkā priekšroku dod mazāk aizsargātiem pieteikuma iesniedzējiem Direktīvas 2013/33/ES 21. un 22. panta nozīmē.
4. Pēc tam, kad pārcelšanas mērķa dalībvalsts ir sniegusi apstiprinājumu, Itālija un Grieķija cik drīz vien iespējams, apspriežoties ar EASO, pieņem lēmumu par katra identificētā pieteikuma iesniedzēja pārcelšanu uz konkrētu pārcelšanas mērķa dalībvalsti un paziņo to pieteikuma iesniedzējam saskaņā ar 6. panta 4. punktu. Lēmumu neapstiprināt pieteikuma iesniedzēja pārcelšanu pārcelšanas mērķa dalībvalsts var pieņemt vienīgi tad, ja ir pamatots iemesls, kas minēts šā panta 7. punktā.
5. Pieteikuma iesniedzējus, no kuriem, ievērojot Regulas (ES) Nr. 603/2013 9. pantā izklāstītās saistības, jāpaņem pirkstu nospiedumi, var ierosināt pārcelt tikai tad, ja viņu pirkstu nospiedumi ir paņemti un nosūtīti uz Eurodac centrālo sistēmu saskaņā ar minēto regulu.
6. Pieteikuma iesniedzēja pārsūtīšana uz pārcelšanas mērķa dalībvalsts teritoriju notiek iespējami drīz pēc datuma, kurā attiecīgajai personai ir paziņots 6. panta 4. punktā minētais pārsūtīšanas lēmums. Itālija un Grieķija nosūta pārcelšanas mērķa dalībvalstij pārsūtīšanas datumu un laiku, kā arī visu citu atbilstīgo informāciju.
7. Dalībvalstis saglabā tiesības atteikties pārcelt pieteikuma iesniedzēju vienīgi tad, ja ir pamatots iemesls uzskatīt, ka viņš rada draudus to valsts drošībai vai sabiedriskajai kārtībai, vai ja ir nopietni iemesli piemērot Direktīvas 2011/95/ES 12. un 17. pantā izklāstītos izslēgšanas noteikumus.
8. Visu šajā pantā aprakstīto pārcelšanas procedūras aspektu īstenošanai dalībvalstis pēc visas atbilstīgās informācijas apmaiņas var lemt norīkot uz Itāliju un Grieķiju sadarbības koordinātorus.
9. Saskaņā ar ES *acquis* dalībvalstis pilnībā izpilda savus pienākumus. Attiecīgi identifikāciju, pirkstu nospiedumu ņemšanu un reģistrēšanu pārcelšanas procedūrai garantē Itālija un Grieķija, un tam izveido vajadzīgo infrastruktūru. Pieteikuma iesniedzēji, kuri izvairās no pārcelšanas procedūras, no pārcelšanas tiek izslēgti.
10. Šajā pantā paredzēto pārcelšanas procedūru pabeidz cik iespējams drīz un ne vēlāk kā divus mēnešus no brīža, kad pārcelšanas mērķa dalībvalsts ir norādījusi 2. punktā minēto informāciju, izņemot gadījumu, kad pārcelšanas mērķa dalībvalsts apstiprinājums, kas minēts 4. punktā, notiek isākā laikā nekā divās nedēļās pirms šā divu mēnešu laikposma beigām. Šādos gadījumos termiņu pārcelšanas procedūras pabeigšanai var pagarināt uz laiku, kas nepārsniedz divas nedēļas. Turklāt šo termiņu attiecīgā gadījumā var pagarināt uz vēl četrus nedēļu laikposmu, ja Itālija vai Grieķija norāda objektīvos praktiskos šķēršļus, kas neļauj pārsūtīšanai notikt.

Ja pārcelšanas procedūra minētajos termiņos netiek pabeigta un ja vien Itālija un Grieķija nevienojas ar pārcelšanas mērķa dalībvalsti par saprātīgu termiņa pagarinājumu, Itālija un Grieķija joprojām ir atbildīgas par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 604/2013.

11. Pārceļšanas mērķa dalībvalsts pēc pieteikuma iesniedzēja pārceļšanas paņēmu un nosūta uz *Eurodac* centrālo sistēmu pieteikuma iesniedzēja pirkstu nospiedumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 603/2013 9. pantu un atjaunina datu kopas saskaņā ar minētās regulas 10. pantu un attiecīgā gadījumā ar tās 18. pantu.

6. pants

Starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju, uz kuriem attiecas šis lēmums, tiesības un pienākumi

1. Īstenojot šo lēmumu, dalībvalstīm pirmām kārtām jāņem vērā bērna intereses.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka ģimenes locekļus, kuri ietilpst šā lēmuma darbības jomā, pārceļ uz vienas un tās pašas dalībvalsts teritoriju.
3. Pirms lēmuma pieņemšanas par pieteikuma iesniedzēja pārceļšanu Itālija un Grieķija informē pieteikuma iesniedzēju par šajā lēmumā izklāstīto pārceļšanas procedūru valodā, kuru viņš saprot vai par kuru ir pamats domāt, ka viņš to saprot.
4. Kad lēmums par pieteikuma iesniedzēja pārceļšanu ir pieņemts, pirms faktiskās pārceļšanas Itālija un Grieķija rakstiski paziņo attiecīgajai personai lēmumu par tās pārceļšanu. Minētajā lēmumā norāda pārceļšanas mērķa dalībvalsti.
5. Pieteikuma iesniedzējam vai starptautiskās aizsardzības saņēmējam, kas ieceļo kādas dalībvalsts teritorijā, kura nav pārceļšanas mērķa dalībvalsts, un neatbilst uzturēšanās nosacījumiem minētajā citā dalībvalstī, tiek pieprasīts nekavējoties atgriezties. Pārceļšanas mērķa dalībvalsts šādu personu uzņem atpakaļ.

7. pants

Operatīvais atbalsts Itālijai un Grieķijai

1. Lai atbalstītu Itāliju un Grieķiju labāk pārvarēt ārkārtējo spiedienu uz to patvēruma un migrācijas sistēmām, kuru radījis pašreizējais palielinātais migrācijas spiediens pie to ārējām robežām, dalībvalstis sadarbībā ar Itāliju un Grieķiju palielina operatīvo atbalstu starptautiskās aizsardzības jomā ar attiecīgām darbībām, ko koordinē *EASO*, *Frontex* un citas attiecīgās aģentūras, jo īpaši – vajadzības gadījumā nodrošinot valstu ekspertus šādiem atbalsta pasākumiem:
 - a) Itālijā un Grieķijā ieceļojušo trešo valstu valstspiederīgo izvērtēšana, ietverot viņu pārliecināšanu identifikāciju, pirkstu nospiedumu ņemšanu un reģistrēšanu, un attiecīgā gadījumā viņu starptautiskās aizsardzības pieteikumu reģistrēšana un – pēc Itālijas vai Grieķijas pieprasījuma – viņu sākotnējā noformēšana;
 - b) informācijas un vajadzības gadījumā īpašas palīdzības sniegšana pieteikuma iesniedzējiem vai potenciālajiem pieteikumu iesniedzējiem, kurus varētu pārcelt, ievērojot šo lēmumu;
 - c) to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanas darbību sagatavošana un organizēšana, kuri vai nu nelūdza starptautisku aizsardzību, vai arī kuri vairs nav tiesīgi palikt attiecīgajā teritorijā.
2. Papildus saskaņā ar 1. punktu sniegtajam atbalstam un lai atvieglinātu visu pārceļšanas procedūras posmu īstenošanu, vajadzības gadījumā Itālijai uz Grieķijai sniedz īpašu atbalstu, izmantojot atbilstīgas darbības, ko koordinē *EASO*, *Frontex* un citas attiecīgās aģentūras.

8. pants

Papildu pasākumi, kas jāveic Itālijai un Grieķijai

1. Gan Itālija, gan Grieķija 2015. gada 16. septembrī iesniedz Komisijai ceļvedi, kurā izklāstīti adekvāti pasākumi patvēruma, sākotnējās uzņemšanas un atpakaļnosūtīšanas jomā, ar kuriem tiktu stiprināta šo valstu sistēmu jauda, kvalitāte un efektivitāte minētajās jomās, kā arī pasākumi šā lēmuma pienācīgai īstenošanai. Itālija un Grieķija pilnībā īsteno šajā ceļvedī izklāstīto.

2. Ja Itālija vai Grieķija nepilda šā panta 1. punktā noteiktos pienākumus, Komisija, attiecīgajai valstij dodot iespēju izklāstīt savu viedokli, var lemt apturēt šā lēmuma piemērošanu attiecībā uz konkrēto dalībvalsti uz laiku, kas nepārsniedz trīs mēnešus. Komisija var lemt vienu reizi pagarināt šo apturēšanu uz vēl vienu laikposmu, kas nepārsniedz trīs mēnešus. Šāda apturēšana neskar pieteikuma iesniedzēju pārsūtīšanu, kas vēl nav veikta pēc pārcelšanas mērķa dalībvalsts apstiprinājuma, ievērojot 5. panta 4. punktu.

9. pants

Turpmākas ārkārtas situācijas

Ja kādā dalībvalstī rodas ārkārtas situācija, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums, Padome, ievērojot LESD 78. panta 3. punktu, pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu var pieņemt pagaidu pasākumus attiecīgās dalībvalsts labā. Šādi pasākumi vajadzības gadījumā var ietvert to, ka tiek apturēta minētās dalībvalsts dalība pārcelšanā, kā paredzēts šajā lēmumā, kā arī iespējami kompensējoši pasākumi Itālijai un Grieķijai.

10. pants

Finansiāls atbalsts

Pārcelšanas mērķa dalībvalsts saņem vienreizēju maksājumu EUR 6 000 apmērā par katru pārceltu personu, ievērojot šo lēmumu. Šo finansiālo atbalstu sniedz, piemērojot procedūras, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. 516/2014 18. pantā.

11. pants

Sadarbība ar asociētajām valstīm

Ar Komisijas palīdzību divpusējas vienošanās var noslēgt starp Itāliju un attiecīgi Islandi, Lihtenšteinu, Norvēģiju un Šveici un starp Grieķiju un attiecīgi Islandi, Lihtenšteinu, Norvēģiju un Šveici par pieteikuma iesniedzēju pārcelšanu no Itālijas un Grieķijas teritorijas uz pēdējo minēto valstu teritoriju. Minētajās vienošanās pienācīgi ņem vērā šā lēmuma galvenos elementus, jo īpaši tos, kas ir saistīti ar pārcelšanas procedūru un pieteikuma iesniedzēju tiesībām un pienākumiem.

12. pants

Ziņošana

Pamatojoties uz dalībvalstu un attiecīgo aģentūru sniegto informāciju, Komisija ik pēc sešiem mēnešiem ziņo Padomei par šā lēmuma īstenošanu.

Pamatojoties uz Itālijas un Grieķijas sniegto informāciju, Komisija arī ik pēc sešiem mēnešiem ziņo Padomei par 8. pantā minēto ceļvežu īstenošanu.

13. pants

Stāšanās spēkā

1. Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. To piemēro līdz 2017. gada 17. septembrim.

3. To piemēro personām, kuras ieceļo Itālijas vai Grieķijas teritorijā no 2015. gada 16. septembra līdz 2017. gada 17. septembrim, kā arī pieteikuma iesniedzējiem, kas ir ieceļojuši šo dalībvalstu teritorijā no 2015. gada 15. augusta.

Briselē, 2015. gada 14. septembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
J. ASSELBORN
